

I medfør af bl. § 56, stk. 2, er parcelhuse opført med lån efter bl. kapitel VI fritaget for at svare ejendomsskyld til amtskommunen, for så vidt ejeren er mindrebemidlet og børnerig, og denne regel er videreført og udvidet, således at den nu gælder for ejere af parcelhuse, der i medfør af kapitel XXXII opnår huslejetilskud. Sådant huslejetilskud kan opnås af mindrebemidlede, børnerige personer, hvad enten parcelhuset er finansieret efter reglerne for parcelhuse for mindrebemidlede eller efter reglerne for privat parcelbyggeri med lån udmålt på grundlag af anskaffelsessummen.

Regeringen vil iøvrigt foreslå reglerne om ejendomsbeskatning ændret, således at ejendomsskyld til staten bortfalder for nybyggeriet fra 1. januar 1955, og således at ejendomsskyld til amtskommunen i det hele bortfalder fra og med skatteåret 1956—57, men da disse forslag endnu ikke er gennemført, har man ved udformningen af reglerne i nærværende forslag set bort fra disse ændringer i beskatningen af fast ejendom.

Såfremt disse forslag bliver gennemført, vil nybyggeriet udenfor købstæderne fremtidig ikke blive belastet med ejendomsskyld til amtskommunen, hvilket vil medføre en vis udligning af forskellen i driftsudgifter for byggeri i købstadskommuner og i amtskommuner.

Til § 150.

Reglen svarer til bl. § 57.

Medens enhver om- og tilbygning ifølge ordlyden af bl. § 57 vil medføre skattefritagelse for forøgelsen af bygningskatterne — bortset fra skatter til amtskommunen — er reglen i forslaget indskrænket til i overensstemmelse med praksis at finde anvendelse i de tilfælde, hvor om- og tilbygningen medfører, at der fremskaffes lokaler af en sådan art, som man i henhold til byggestøttelovgivningen iøvrigt er interesseret i at forøge.

Reglen er derfor indskrænket til kun at omfatte om- og tilbygningsarbejder af den art, som kan opnå lån i medfør af forslaget kapitel XXIII (lån til forandring af ældre ejendomme), kapitel XXIV (lån og tilskud til byggeri m. m. for ungdommen) eller kapitel XXV (lån til forandring af bygninger med socialt eller kulturelt formål). Det er dog ikke en forudsætning for at opnå skattefritagelse, at om- og tilbygningsarbejderne udføres med statslån. Reglerne i stk. 1, nr. 2 og 3 (om- og tilbygning, hvorved der fremkommer enkeltværelser til udleje) vil dog næppe få praktisk betydning, da sådanne arbejders udførelse som oftest kun i meget ringe

omfang vil medføre forøgelse af ejendomsskyldværdien.

Reglen i stk. 2 er i overensstemmelse med bl. § 57.

Til § 151.

Ved denne regel forlænges de lempelser med hensyn til kommunale ejendomsskatter, som kan indrømmes i henhold til den gældende byggestøttelovgivning for det tidsrum, i hvilket forslaget ifølge § 104 skal være gældende.

Til § 152.

Denne regel, der fandtes i den ældre lovgivning, er ikke optaget i byggestøtteloven af 1946, men da afgørelsen af, hvorvidt en ejendom efter sin art skal anses for omfattet af skattefritagelsesbestemmelser, må bero på et skøn, vil de afgørelser, som administrationen træffer, normalt ikke kunne indbringes for domstolene.

Man har imidlertid fundet det praktisk, at reglen optages i loven for at præcisere, hvem der har den endelige afgørelse af spørgsmålene.

Til kapitel XXVII.

Fritagelse for stempel- og tinglysningssafgift.

Bestemmelserne svarer til bl. kap. XII. Man har dog indføjet en bestemmelse om, at transporter på entreprisesummer er stempelfri, hvilket ikke klart fremgår af den gældende lov.

Til kapitel XXVIII.

Den årlige ydelse af statslån.

Der henvises til de almindelige bemærkninger foran angående principperne for fastsættelsen af statslånsydelsen, hvor det bl. a. er nævnt, at der af statslånene principielt skal svares markedsrente. De nedsættelser af statslånsydelsen, der er nødvendige for at bringe lejeniveauet ned på niveau 1950, indrømmes i form af et årligt tilskud pr. m² bruttoetageareal.

Til § 154.

Renten af statslånet skal efter forslaget fastsættes af indenrigs- og boligministeren efter samråd med finansministeren for et år ad gangen, og renten skal principielt svare til den effektive rente af langfristede statsobligationer. Det forudsættes, at der i god tid forinden finansårets begyndelse af indenrigs- og boligministeren udstedes bekendtgørelse om renten for det kommende finansår, hvilket indebærer, at det ikke er renteforholdene umiddelbart forud for finansårets begyndelse, der kan lægges til grund, men ved fastsættelsen af renten bør der